

של כל היעולם שנתקרא צדיק,
וצדיק ואצדק הם רעים ואהובים
שלא זויים זה מזה. עד כאן שיש
ברכות שפלה מתפרקת מהן.

תברכה השביעית הזו הכל מתחברים
וממהשכעית האהבה מתחברים
ווראי, ככל של עשר אמרות,
משמעותם שגם כוללת מעלה ומטה,
ולכן כלולים בזוז עשרה מיני
שמה: שwon, שמחה, חתן,
(וכלה, גילה, דיאת אהבה, ואחותה, שלום)
וכלה, אהבה, אהוה, גילה, רגה,
דיאת, חרוה, שלום ורעות. להיות
הכללה שלמות הכלל.

אשריהם יישראל שהם זכו למטה
כמו שלמעלה, עליהם כתוב
(שמואל-ב') ומיל בעמק כיישראל גוי
אחד בארץ. שמחו כלם כל אותו
יום בדרבי תורה, וכל בני העיר
עשוו אוטו ראש עלייהם. ליום אחר
כמו רבינו יוסף ונרבי חייא, וברכו
אותם והלכו לדרכם.

בשחגינו לרבי שמואן, הרים
עיניו וואהו אותם. אמר, מסתכל
היהתי בהם היום הזה, וראיתי
אתכם שני ימים ולילה שהייתם
בmeshbeno של אותו נער מטרון,
ואתו נער היה מלמד אתכם
סודות עליונים בשמחת התורה.
אשרי חיליכם בני!

ספרו כלם את הדברים לפניו,
וסתחו לו את המעשה. אמר להם
אשריכם ואשרי חלקין, שהרי
נזכר يوم אחד שהיה הולך עמי
בדרכו רב ספרא אביו, וברכתי
אותו פארש גנפרד מפני שיחיה לו
בן אריה בתורה, ולא ברכתי אותו
שהוא יזכה בו. אשרי חיליכם בני,
עליכם כתוב (ישעה ט) וכל בנייך
למודי ה'.

דבר אחר וכל בנייך למודי יי'. וכי כל בניין דאינון דישראל, כלו או ליף

דרעوتא וחדרה ואחותה אשתקה, עמודיא דכל
עלמא דאקרי צדיק, וצדיק ואצדק רעים
ואהובים אינון, דלא אתעדון דאמן דא. עד
הכא שית ברכאנ, דכללה אתפרקת מניהה.

шибיעאה איהו מקיים פלא, ומיהאי שביעאה
מתברכאנ כלא וקדאי, כללא דעשרה
אמירן, בגין דדא, כליל עילא ותפא. ועל דא
כליל בהאי, יי זיני דחרוה, שwon, שמחה,
חתן, (ס"א וכלה, גילה, דיאת אהבה, ואחותה, שלום) וכלה,
אהבה, אהוה, גילה, רינה דיאת, חרוה,
שלום וריעות, למחרוי כליה שלימו דכלא.

ובאין אינון ישראל, דאינון זכו לתטא, בגונא
דלעילא. עליהו כתיב, (שמואל ב ז) ומיל
בעמק כיישראל גוי אחד בארץ. חדו כליהו כל
ההוא יומא במלין דאוריתא, וכל בני מתא
עבדו ליה רישא עליהו. ליומא אחרא, קמו
רבי יוסף ונרבי חייא וברכו לוז, ואלו
לארכיה.

בד מטו לגביה דרבבי שמואן, זקף עיניו וחמא
לוז. אמר לוז מסתכל הוינא בכו יומא דא,
וחמיינא לכו תרין יומין וחד ליליא, והויתון
לגביה משכנא דההוא נער מטרון, וההוא
נער היה או ליף לכוי ריזין עצאן בחרוה
DAOritat, זפאה חולקכון בני.

סדרו מלין כליהו קמיה, וסתחו ליה עוזדא,
אמר לוז זפאיין אהון, זפאה חולקי,
דקה אדרברנא יומא חד דהוה אויל עמי
בארכא רב ספרא אבוי, וברכית ליה כה
אתפרש מני, דיהא ליה בר אריא באוריתא,
ולא ברכית ליה דאייה יוצי בית. זפאה
חולקיכו בני, עליכי כתיב (ישעה ט) וכל בנייך
למודי יי'.

דבר אחר וכל בנייך למודי יי'. וכי כל בניין דישראל, כלו או ליף